

அந்த நேரத்தில், ஸ்ரீ வராஹ மூர்த்தியின் குளம்புகளினால் தாக்குண்ட பிரளய ஜலமானது பாதாளலோகம் வரையில் பேரிரைச்சலுடன் பாய்ந்தது. ஸ்ரீ வராஹ மூர்த்தியின் முச்சகக் காற்றின் வேகத்தினால் பூலோகத்தில் வசிக்கின்ற மக்கள் அனைவரும் வேகமாக அடித்துத் தள்ளப்பட்டு ஓரங்களில் ஒதுங்கினார்கள்.

இவ்விதம் பிரளய நீரினால் நனைக்கப்பட்ட உதடுகளையுடைய ஸ்ரீ வராஹ மூர்த்தி தனது கோட்டின் நுனியினால் பூமியை எடுத்துக் கொண்டு ரஸாதல லோகத்திலிருந்து மேலே எழுந்தருளிய பகவான் தனது ஸ்ரீரத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஜலத்தை அப்புறப்படுத்த தன்னுடைய திருமேனியை உதறினான்.

அப்பொழுது பகவானின் ரோம கூபங்களுக்கிடையே நின்ற ஸனத்குமாரர்களான யோகிகள் மிகுந்த ஆநந்தத்தையடைந்து ஸ்ரீ வராஹ மூர்த்தியை பக்திப் பரவசத்துடன்,

"ஹே பிரமன் முதலான ஈஸ்வர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனே! ஹே கேசவனே! ஹே சங்கு, சக்ரம், கதை, வில் வாளென்ற பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்ட பிரபுவே! தங்களுக்கு ஜயமுண்டாகட்டும். தாங்களே படைத்தல், காத்தல், அழித்தலென்கின்ற முத்தொழில்களுக்கும் காரண கர்த்தராகி இவ்வுலகங்கள் அனைத்தையும் ஆள்பவராகின்றீர். எதை பரமபதமென்று சொல்கின்றனரோ அதுவும் தங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்ததல்ல.

நான்கு வேதங்களும் தங்களின் திருவடித் தாமரைகளில் இருக்கின்றன. யூதஸ்ஸ்தம்பங்கள் தங்களுடைய கோரைப் பற்கள். யஜ்ஞங்கள் தங்களின் தந்தங்கள். பலவிதங்களான வேதிகை ஸ்தானங்கள் அனைத்தும் தங்களது திருமுகத்திலிருக்கின்றன. அகநியே தங்களது நாக்கு. தங்களுடைய ரோமங்கள் தர்ப்பை பற்கள். ஆகையினாலே யக்ரு ரூபமாக யக்ருத்தினால் ஆராதிக்கப்படும் புருஷனும் தாங்களே. இரவும் பகலும் தங்களின் கண்கள்.

எல்லா வேதங்களுக்கும் ஆதியான ஓங்காரமான பிரணவமே தங்களது தலை. வைஷ்ணவாதி ஸமஸ்த ஸூக்தங்களும் தங்களின் பிடரி மயிர்கள். ஸமக்ர ஹவிஸ் தங்களது ப்ராணன். ஸாம வேத ஸ்வரமே தங்களுடைய மிகக் கம்பீரமான நாதம். பிராக்-வம்ஸமென்ற அகநி சாலையின் முன்புறமானது தங்களுடைய திருமேனி. ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த தர்மங்களே தங்களது காதுகள்.

ஹே அழிவற்றவனே! உலகமூர்த்தியே! தங்களின் திருவடி வைப்பினாலே இப்பூவுலகை ஆக்ரமித்து பதம், கிரமம் இவற்றுடன் கூடி அளவற்றவனாய் முதன்முதலில் நின்றவரான ஸ்ப்த பிரமமும் தாங்களே. அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருட்களுடன் கூடிய இவ்வுலகங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பில்லாத ஈஸ்வரனும் நாதனும் தாங்களே.

திவ்யமான தங்களது கோரைப் பல்லின் நுனியில் இருக்கின்ற இந்த பூமண்டலமானது, எவ்விதம் ஒரு சேறு மிகுந்த தாமரைக் குளத்தினுள் புகுந்து விடையாடிய ஓர் ஆண் மதயானை தனது தந்தங்களில் சேறுடன் கூடிய தாமரையைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தால் காணப்படுமோ அவ்விதமே காணப்படுகின்றது.

பரமார்த்தஸ்த்வமேவைகோ நாந்யோஸ்தி ஜகத: பதே|

தவைஷ மஹிமா யேந வ்யாப்த்மேதச்சராசரம்||

(1-4-38)

(ஹே ஜகந்நாத ! உண்மையான பரம்பொருள் தாங்கள் ஒருவர் மட்டுமேயன்றி மற்ற எவரும் இல்லை. சராசரங்கள் எல்லாம் தாங்களால் உள்ளும் புறமும் வியாபிக்கப்பட்டு தங்களது திருமேனியாக இருக்கின்றதான விஷிஷ்ட அத்வைத மகிமையினால் தாங்கள் பரமார்த்தமாகின்றீர்.)

யதேதத் த்ருஸ்யதே முர்த்தமேதஜ் ஜ்ஞாநாத்மநஸ் தவ|

ப்ராந்தி ஜ்ஞாநேந பஸ்யந்தி ஜகத் ரூபமயோகிந:||

(1-4-39)

(இவ்வுலகத்தில் காணப்படுகின்ற பொருட்கள் அனைத்தும் தங்களின் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்தின்பாற்பட்ட தங்களின் ரூபமே. அக்ஞாநிகளான உலக மக்கள் இவ்வுலகத்தை மதிமயக்கத்தினால் வெவ்வேறு பொருட்களாக காண்கின்றனரேயன்றி பகவானாகிய தங்களை அப்பொருட்களில் காண்பதில்லை.)

ஜ்ஞாந ஸ்வரூபம் அகிலம் ஜகதேததபுத்தய:|

அர்த்தஸ்வரூபம் பஸ்யந்தே மோஹஸம்ப்லவே||

(1-4-40)

(இந்த ஸம்பூர்ண ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமாகிற உலகத்தை புத்தியற்றோர் வெவ்வேறு பொருட்களாகவே பார்க்கின்றனர். அதனால் அவர்கள் நிரந்தரமான மதிமயக்கத்தினால் ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்தில் திரும்பத் திரும்ப பிறப்பதும் இறப்பதுமான செயலில் முழ்கிக் கிடக்கின்றனர்.)

யே து ஜ்ஞாநவித: ஸுத்தசேதஸஸ்தே(அ)கிலம் ஜகத்|

ஜ்ஞாநாத்மகம் ப்ரபஸ்யந்தி தவத் ரூபம் பரமேஸ்வர||

(1-4-41)

(ஹே பரமேஸ்வரா ! இவ்வுலகில் எவர்கள் அஹங்கார மமகாரங்களை விட்டொழித்து சுத்த சித்தத்துடன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்திருக்கின்றனரோ அவர்கள் ஸம்பூர்ணமான ஸம்ஸாரத்தை தங்களின் ஜ்ஞாநாத்மக ஸ்வரூபமாகவே காண்கின்றனர்.)

ஸர்வலோக காரணபூதனாய், உள்ளும்புறமும் வியாபித்திருக்கின்ற தங்களின் பெருமையை எவரால் கூறமுடியும்? அஸத்தான அக்ஞாநிகள் தங்களுடைய ஸீரமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தை மதிமயக்கத்தினால் தேவ மநுஷ்யாதி ரூபங்களாக நினைக்கின்றனர்.

புத்தியில்லாத பாமர மக்கள் ஜ்ஞாநமயமான தங்களது நிஜமான ஸ்வரூபமான அனைத்திற்கும் அந்தர்யாமியாக தாங்கள் இருக்கின்றதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், இவன் தேவன், இவன் மனிதன், இது மிருகம், இது தாவரமென்று தங்களின் அக்ஞாநமான மதிமயக்கத்தினால் இவ்வுலகத்தைத் தவறாக நினைத்து மோகமென்னும் கடலில் முழுகி சிக்கித் தவிக்கின்றனர்.

உள்ளது உள்ளபடியான ஆதம் ஸ்வரூபத்தை எவர்கள் அறிகின்றனரோ, அவர்கள் தேவ மநுஷ்யாதி ரூபங்களை எம்பெருமானுக்கு ஸீரமென்றும், அத்தகைய ஸீரத்திற்கு பகவானே ஸீரி அல்லது ஆத்மாவென்றும் அறிகின்றனர்.

ஹே அனைத்திற்கும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் ஸ்வாமியே! எல்லா உலகங்களுக்கும் இருப்பிடமானவனே! அறிய முடியாத மகிமையை உடையவனே! தங்களின் திருவடிகளைத் தொழுவவர்கட்கு அவர்களின் இதயத்தைக் குளிர்ச் செய்கின்ற செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களை உடையவனே. இவ்வூவுலகத்தை உத்கரித்து அடியோங்களுக்கு நன்மையைக் கொடுத்து அருள் புரிய வேண்டும்.

ஹே கோவிந்தா! தாங்கள் இந்த உலகத்தின் நன்மைக்காக ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச் செய்கின்றதினால் தங்களுக்கு தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கின்றோம். அடியோங்களுக்கு நலத்தை அருள்வாயாக!" என்று எம்பெருமானான ஸ்ரீ வராஹ முர்த்தியை ஸ்தோத்ரம் செய்து துதித்தனர்.

ஸ்ரீ வராஹ ரூபத்தையுடைய பரமாத்மா மஹார்ணவத்திலிருந்து பூமியை மேலே எடுத்தான். அதை முன்போலவே எவ்விதம் ஜலத்தில் ஒரு கப்பலானது மிதக்குமோ, அதைப் போன்று பூமியை மிதக்கவிட்டு அருள் புரிந்ததினால், அது மஹார்ணவ ஜலத்தில் மிதந்ததேயன்றி முழுகவில்லை.

பிறகு ஸர்வ காரணமும் அநாதியுமான பகவான் ஸ்ரீ ஹரி, பூமாதேவி வேண்டிக்கொண்டபடியே, தனது ஸங்கல்பமாத்ரத்தினால் முன்பு அழிந்துபோன பர்வதம் முதலானவற்றையும், ஏழு தீவுகளாகவிருக்கின்ற பூமியின் மற்ற பகுதிகளையும், புவர்லோகம் முதலானவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்து அருளினான்.

நடுநிலையானனும், சாட்சிபூதனுமான பரமபுருஷனைத் தவிர இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு வேறொரு காரணமுமில்லை. ஜீவாத்மாக்களுடைய அநாதி கர்ம வாஸனா ஸக்தியினாலே அவை நல்ல பிறவியாகவோ அல்லது கெட்ட பிறவியாகவோ மாறிவிடுகின்றன.

ஆகையினாலே, இப்படி பகவத் ஸ்ருஷ்டி இருப்பதினால், பகவானுக்கு ஜீவாத்மாக்களினிடத்தில் விருப்போ அல்லது வெறுப்போ சிறிதளவுமில்லை. உலகத்தில் எல்லா உயிரினங்களும் அதனதன் அநாதி கர்மவசத்தினாலே ப்ராரப்த கர்ம அநுரூபமாக நாநாவித கர்ம மார்க்கங்களிலே சஞ்சரிக்கின்றன.

**நிமித்தமாத்ரம் முக்த்வைவம் நாந்யத் கிஞ்சித் அபேக்ஷதே/
நீயதே தபஸாம் ஸ்ரேஷ்ட ஸ்வசக்த்யா வஸ்து வஸ்துதா (1-4-42)**

(ஹே தபஸ்விகளில் சிறந்த மைத்ரேய! பகவான் ஸ்ருஷ்டிக்கு நிமித்தம் மட்டுமே ஆகின்றான். அவனால் படைக்கப்படும் வஸ்துவின் ஸக்தியே, முக்கிய ஸக்தியாகின்றது.)

இதி ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணே ப்ரதமே(அ)ம்ஸே சதுர்த்தோ(அ)த்யாய:!